

скитѣ полководци Пелопидъ и Епаминондъ. Други пъкъ градове завидѣли на Тива, та почнали съ нея. . . Така въ цѣла Гърция градоветѣ се свадили и воювали помежду си, като да били чужденци и смъртни врагове.

Намѣса на македонцитѣ въ гръцкитѣ работи

Тия раздори и изтрѣбителни войни между гръцитѣ наумили на съседитѣ имъ македонци да се намѣсятъ въ препирнитѣ имъ и не само да ги смирятъ, а и да ги завладѣятъ. И наистина, силниятъ македонски царь Филипъ II взелъ да готви войската си за походъ въ Гърция. Ето че и гръцитѣ сами улеснили работата. Една отъ партиитѣ пратила свои хора да повикатъ Филипа на помощъ противъ друга партия. Хитриятъ македонски царь това и очаквалъ. Той се спусналъ отъ Македония, миналъ презъ Тесалия, навлѣзълъ въ Срѣдна Гърция, разбилъ войскитѣ на тиванцитѣ и атинянитѣ въ 338 год. преди Рождество Христово и подчинилъ всички градове подъ своята властъ. Въ битката, която станала при село *Хероней*, македонската конница била командувана отъ 18 годишниятъ Александъръ — синъ на Филипа II.

Филипъ II свикалъ представители отъ всички гръцки градове въ Коринтъ на голѣмъ съборъ и тамъ ги накаралъ да подпишатъ следния договоръ:

1) *Всички гръцки градове спиратъ своитѣ свади и препирни. Занапредъ тѣ ще бждатъ въ едно и ще образуватъ „елински съюзъ“.*

2) *Гражданитѣ и селянитѣ вече нѣма да се дѣлятъ на партии и не ще се каратъ.*

3) *Гърция сключва вѣченъ съюзъ съ Македония.*